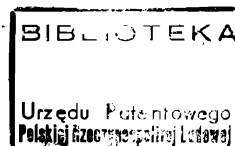

Warszawa, 14 kwietnia 1934 r.

G03c 3/00

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 19659.

~~Kl. 57 b, 2/01.~~

57b, 3/00

Rudolf von Frommer
(Budapeszt, Węgry).

Zwijany film fotograficzny.

Zgłoszono 7 września 1932 r.

Udzielono 24 stycznia 1934 r.

Pierwszeństwo: 28 września 1931 r. dla zastrz. 1—8 (Węgry).

Wynalazek dotyczy zwijanego filmu fotograficznego, który można rozdzielać na poszczególne zdjęcia celem ich wywołania, bez potrzeby zrobienia wszystkich zdjęć danego filmu, umożliwiając odpowiednie zużycie części filmu, pozostającej w aparacie, do dalszych zdjęć.

Znane są już różne rodzaje takich filmów; wszystkie one jednak posiadają braki, uniemożliwiające ich rozpowszechnienie. Znane są np. filmy zwijane z oddzielnymi częściami służącymi jako pola obrazowe, pomiędzy którymi przewidziano oddzielone dwiema liniami otworów listewki, służące do umocowania jeszcze nie naświetlonej części rolki do taśmy światłochronnej.

Filmy te okazują jednakowoż tę wadę, że brak w nich urządzeń, zapewniających przymocowanie jeszcze nie naświetlonej części filmu do taśmy światłochronnej w zupełnej zgodności z numeracją na stronie zewnętrznej tejże taśmy, co jest konieczne ze względu na ograniczenie pola poszczególnych fotografii przez dziurkowanie filmu.

Celem niniejszego wynalazku jest osiągnięcie dokładnego i łatwego przymocowania nienaświetlonej części filmu do taśmy światłochronnej. Zgodnie z wynalazkiem osiąga się to przez umieszczenie odpowiednich znaków, względnie numeracji, na stronie wewnętrznej taśmy światłochron-

nej, uzgodnionych ze znaną numeracją na stronie zewnętrznej tej taśmy.

Jako znaki na taśmie światłochronnej można stosować pasma kleju, służące do przymocowywania filmu do taśmy ochronnej.

Przez powyższe znaki staje się stosowanie tego rodzaju filmu bardzo łatwe nawet dla niedoświadczonych amatorów, co pozwala na spopularyzowanie się powyższego filmu.

Używanie wymienionego filmu zostaje także ułatwionem przez nowy sposób umocowania filmu, polegający na tem, że części filmu leżące pomiędzy polami poszczególnych obrazów powleka się masą kleistą, najkorzystniej taką, która bez zmoczenia, przez zwykłe tylko przyciśnięcie filmu do taśmy światłochronnej tworzy mocne, pewne i nadzwyczajnie łatwe połączenie pozostałego filmu z taśmą światłochronną. Można również taśmę światłoczułą lub obie taśmy, t. j. film i taśmę, zaopatrzyć w masę kleistą.

Ażeby ułatwić oddzielenie już naświetlonej części filmu od jeszcze nienaświetlonej, miejsca oddzielcze filmu zwijanego zgodnie z wynalazkiem są uwidocznione przez pełne lub przerywane linje, kreski, punkty, małe kółka, krzyże, załamania, rysy i t. d., tak że film można dokładnie w odpowiednim miejscu uciąć nożyczkami lub podobnym przyrządem.

Umieszczanie w miejscach oddzielczych rzędów otworów, celem oddzielenia wyświetlonej części bez nożyczek, nie przyjęło się w praktyce, ponieważ nie da się przytem ominąć dotykaniem dłonią warstwy światłoczułej filmu. Przy oddzielaniu filmu za pomocą nożyczek wystarczy dotykanie filmu tylko na krańcach, co jedynie można dopuścić.

Na załączonym rysunku przedstawiono kilka sposobów wykonania filmu według wynalazku.

Fig. 1 przedstawia część taśmy filmowej

i taśmy światłochronnej, fig. 2 i 3 przedstawiają dalsze odmiany wykonania, a fig. 4—stronę taśmy światłochronnej, skierowaną do filmu.

1 oznacza film, a liczba 2 taśmę światłochronną. Pola fotografii są oznaczone liczbą 3, a listwy między niemi liczbą 4. Ograniczenie przerw tworzą według fig. 1 i 2 pełne linje 5. Przy filmie zwijanym według fig. 1 znajduje się pomiędzy dwoma polami dla fotografii 3 jedna listwa 4, a przy wykonaniu według fig. 2 znajdują się każdorazowo pomiędzy dwoma polami fotografii 2 listwy 4, które pomiędzy sobą są oddzielone linją 9. Wyświetloną część filmu odcina się wzdłuż linii 9, część jeszcze nieoświetloną przymocowuje się zapomocą części 4 do taśmy ochronnej 2, a zapomocą części 4 już wyświetlonego filmu można go ręką lub uchwytem filmowym uchwycić celem wykonania dalszych procesów, jak wywoływanie i utrwalanie, przyczem ochrania się każdorazowo sąsiadujące pole obrazu.

Przy wykonaniu według fig. 3 ograniczenie przerw pomiędzy polami obrazów tworzą linje przerywane.

Na taśmie światłochronnej według fig. 4 linje 6 określają miejsca 7, w których należy przymocować koniec taśmy filmowej po odłączeniu jej części. Miejsca 7 taśmy światłochronnej mogą być zaopatrzone w warstewkę kleju, który przez zwykłe przyciśnięcie przymocowuje taśmę filmową w odpowiednim miejscu do taśmy światłochronnej.

Aby i ostatnie pole do zdjęcia, t. j. najwyższy numer taśmy filmowej, móc bez zarzutu przymocować do taśmy światłochronnej i zużyć w aparacie fotograficznym, zaopatruje się zgodnie z wynalazkiem to zdjęcie także od strony końca filmu, to jest na obydwóch bokach poprzecznych w listwy 4, tak że najwyższy ten numer może być przytwierdzony do taśmy światłochronnej z obu stron.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zwijany film fotograficzny z taśmą światłochronną, do której taśma filmowa jest przymocowana swym jednym końcem, oraz z dającymi się rozdzielać poszczególnymi polami obrazów, przy czem pomiędzy polami obrazów umieszczone są listwy, nie złączone z taśmą światłochronną, nadające się jednakowoż po odłączeniu pewnej części filmu do przymocowania pozostałej części przy taśmie światłochronnej, znamien-ny tem, że taśma światłochronna po stronie, skierowanej do taśmy filmowej, jest zaopatrzona w znaki, oddzielające pola obrazów i uzgodnione z oznaczeniami, umieszczonymi na stronie zewnętrznej.

2. Film według zastrz. 1, znamien-ny tem, że znakowanie taśmy światłochronnej na stronie jej, skierowanej do taśmy filmowej, zostaje uskutecznione przez umieszczenie w odpowiednich miejscach klej.

3. Film według zastrz. 1 ÷ 2, znamien-ny tem, że granice części filmu, przeznaczonych na same obrazy, są oznaczone przez dostrzegalne lub wyczuwalne środki, jak punkty, pełne lub przerywane linje, załamania i t. d.

4. Film według zastrz. 1 ÷ 3, znamien-ny tem, że miejsca oddzielcze taśmy filmowej są oznaczone przez dostrzegalne lub wyczuwalne punkty, pełne lub przerywane linje i t. d.

5. Film według zastrz. 1 ÷ 4, znamien-ny tem, że zaopatrzony jest po każdej stronie miejsca do rozdzielania w listwę łączącą.

6. Film według zastrz. 1 ÷ 5, znamien-ny tem, że listwy pomiędzy dwoma częściami służącymi do zdjęć zaopatrzone są w klej.

7. Film według zastrz. 1 ÷ 6, znamien-ny tem, że ostatnie pole obrazowe filmu zaopatrzone jest po obu stronach w listewki do przymocowania do taśmy światłochronnej.

8. Film według zastrz. 1 ÷ 7, znamien-ny tem, że zarówno taśma światłochronna, jak i taśma filmowa powleczone są w odpowiednich miejscach klejem.

Rudolf von Frommer.
Zastępca: Inż. dypl. M. Zoch,
rzecznik patentowy.

